

Posudek oponenta diplomové práce

Robert Janouš: *From Metz to Normandy. The early history of the U.S. Airborne and Glider units focusing on 82nd and 101st Airborne Divisions*, Praha 2007, 226 stran rkp.

Robert Janouš se ve své práci soustředil na dějiny amerických ozbrojených sil, resp. jejich výsadkových jednotek, v období druhé světové války. Jde o téma v české historiografii málo zpracované, domácí historická obec i širší veřejnost ho dosud vnímala spíše prostřednictvím přeložených děl amerických a obecně zahraničních historiků. Je proto třeba uvítat, že se moderní americké vojenské dějiny dočkaly Janoušovým prostřednictvím nového českého zpracování.

Ve více než třiceti kapitolách autor podrobně analyzuje výstavbu a nasazení amerických paradestních jednotek. K vytvoření těchto speciálních útvarů došlo ve Spojených státech až v reakci na úspěchy německých výsadkářů během ofenzivy na západní frontě na jaře 1940. Janouš přesvědčivě dokládá, že důležitým impulsem tu byl pád belgické pevnosti Eben Emael. Americké ministerstvo obrany svůj zájem o vybudování vlastních sil tohoto typu dále zvýšilo po úspěšné německé výsadkové operaci na Krétě na jaře 1941. Vzhledem k významu německého příkladu se autor velmi případně věnuje i milníkům ve vývoji německých a sovětských ozbrojených sil.

V závěru práce Janouš leduje nasazení dvou amerických výsadkových divizí během operace Overlord v roce 1944. Elitní, dobře vycvičení výsadkáři zde sehráli velmi důležitou roli, což si, jak autor dokládá, velmi dobře uvědomoval spojenecký vrchní velitel generál Eisenhower (s. 127).

V jinak zdařilé práci se však autor bohužel nevyvaroval některých pochybení. Jak v úvodu sám deklaruje, využil při studiu zkoumané problematiky archivních fondů National D-Day Museum v New Orleans a Eisenhower Center při University of New Orleans (s. 5). O těchto materiálech však mlčí připojený seznam pramenů a literatury. Autor také nevyužil řady vydaných pramenů, vybírám například *The Papers of Dwight David Eisenhower*. Tento seznam také neobsahuje některá závažná díla memoárové i sekundární literatury.. Nic na tom nemění skutečnost, že autor některá z nich zná a zmiňuje je v úvodu své práce (např. Eisenhowerovy paměti, s. 4). Chybí tak například práce S. E. Ambroseho *Band of Brothers: E. Company 506th Regiment, 101st Airborne from Normandy to Hitler's Eagles' Nest*, New York 1992. Bylo by také vhodné využít studií v odborných časopisech (*Military Affairs*,

Military History Quarterly, Armed Forces and Society, The Quarterly Journal of Military Affairs a dalších). Autor by tak mohl omezit jinak příliš časté odkazování na jeden zdroj (viz např. s. 215—216).

Přes uvedené nedostatky považuji Janoušovo dílo za plně vyhovující nárokům kladeným na diplomovou práci.

Navrhované hodnocení: velmi dobře

Praha, 5. září 2007

PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.